

HOSPIC CITADELA

Náš „výlet“ sa konal v dňoch od 22.9.2016 do 8.10.2016 v, pre nás neznámom prostredí, Valašskom Meziříčí. Ak to veľmi chcete vedieť, tak sme cestovali autobusom (musím však podotknúť, že aj ryby v konzervách tam majú viac miesta, ako sme mali my v autobuse). Po príchode do Čiech sme sa smiali zo situácie, keď pri oprave cesty jeden robotník pracoval a traja sa pozerali a zažili sme aj priamy zásah hasičov, ktorí po príchode na privolané miesto činu boli vlastne nanič, pretože dedko v aute si už pomohol sám. Nuž, aspoň sa previezli. Unavení, plní očakávaní (ja s plným močovým mechúrom), sme konečne zastali pred naším prechodným dvoj-týždňovým bytom. Po odovzdaní kľúčov sme sa všetci ako veľká

voda nahrnuli do izieb a hneď sme si začali zaplňať poličky a skrine svojimi nevyhnutnosťami a na chvíľu sme sa zvalili do posteľí. Ešte v ten deň sme „vyfasovali darčeky“ - pomôcky na kurzy a po večeri sme si spoločne prešli plány na nasledujúce dni.

Na druhý deň ráno ma nemilosrdne zobudil „uzjapaný“ budík, ktorý mi hlásil, že je čas vstávať a prichystať sa na nový deň a začiatok základného kurzu. Základný kurz bazálnej stimulácie sa konal tam, kde aj odborná prax - v náručí Hospicu Citadela. Na kurze sme mali perfektnú lektorku, ktorá nás veľa naučila, vysvetlila nám, čo sme nevedeli a predovšetkým nás rozosmiala. Síce kurz končil až o pol šiestej večer, ale vďaka káve, ktorá nám bola k dispozícii celý

KÝM STE SA VY POCTIVO UČILI, MY DVANÁSTI VY-
VOLENÍ ZO 4.A A 4. B. SME
ŠLI ZA ODMENU DO ČIECH.
SPOLU S NAMI IŠLI AJ ŠTYRI
PROFESORKY ODBORNÝCH
PREDMETOV - MYŠÍČKOVÁ
A SPIRČÁKOVÁ, TIE S NAMI
BOLI POČAS CELEJ STÁŽE
A PANI MACKOVÁ A MELI-
CHAROVÁ, KTORÉ OSTALI
LEN NA KURZOCH. NA-
PRIEK TOMU, ŽE TO BOLO
ZA ODMENU, TAK SME SA
„NAMAĀALI AKO FRETKY,
ALE ŠŤALO TO ZA TO. VEĎ
POSÚDTE SAMI.

